

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Timofți Vladimir, Toma Nadejda, Alerguș Constantin, Moraru

Petru,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 martie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Mașcov Andrei Veaceslav, născut la 31 martie 1972, originar din or. Circik, regiunea Tașkent, Uzbekistan, domiciliat în or. Briceni, str. Independenței 23/18;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 22.04.2009 –13.05.2010 (prima instanță)

2. 19.07.2010-20.10.2010

19.12.2011- 12.03.2014 (instanța de apel)

3. 05.05.2011–12.07.2011

01.08.2014-18.11.2014 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Briceni din 13 mai 2010, Mașcov Andrei Veaceslav a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Tot el, a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(2) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. De către organul de urmărire penală, Mașcov Andrei a fost învinuit de faptul, că în perioada de timp începând cu ziua de 19.02.2009, deținând funcția de inspector vamal al Biroului Vamal Briceni în baza ordinului din 27.10.1995, iar conform ordinului nr.1088-p din 31.12.2008 numit în funcția de inspector superior al aceluiași birou vamal, fiind persoană cu funcție de răspundere antrenată în exercițiul funcției sale, aflându-se la postul vamal Briceni-Rosoșeni, în scopul îndeplinirii unor acțiuni contrar obligațiilor sale de serviciu legate de favorizarea și permiterea introducerii pe teritoriul Republicii Moldova prin postul vamal „Briceni-Rosoșeni” a unui autoturism de modelul „Renault Laguna” cu anul de producere 1999, cu numerele de înmatriculare ale Republicii Cehe 2L93499, contrar prevederilor art.10 alin.(3) lit.b) a Legii nr. 1569-XV din 20.12.2002 privind modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice, fără depunerea a careva sume de garanție în cuantum egal cu drepturile de import prevăzute în cazul plasării mijlocului de transport auto în regim vamal de import, a pretins bani ce nu i se cuvin în sumă de 550 dolari SUA (care conform cursului oficial al BNM din 20.02.2009 constituiau 5808 lei) de la proprietarul autoturismului în cauză Babuci Victor, care este cetățean al Republicii Moldova, bani pe care i-a primit în jurul orelor 06:15 la

20.02.2009 în încăperea barului ce aparține SRL „Neovil-Con”, situat în apropierea postului vamal „Briceni-Rosoșeni”, după ce a fost reținut de către lucrătorii Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției.

Aceste acțiuni ale lui Mașcov Andrei au fost încadrate în prevederile art. 324 alin.(1) Cod penal, după indicii săvârșirii unor acțiuni intenționate, fiind persoană cu funcții de răspundere, pretinzând și primind bani ce nu i se cuvin pentru îndeplinirea unor acțiuni contrar obligațiilor sale de serviciu.

2.1. Tot el, a fost învinuit de către organul de urmărire penală în aceea că, pe parcursul anului 2003, deținând funcția de inspector vamal al Biroului vamal Briceni în baza ordinului nr.27 din 27.10.1995, fiind persoană cu funcție de răspundere, antrenată în exercițiul funcției sale, în interes personal exprimat în camuflarea propriei incompetențe și favorizarea unor cetățeni la introducerea în țară a unor mijloace de transport la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, a falsificat documente oficiale în mod repetat, în următoarele circumstanțe:

La 05.08.2003, în procesul vămuirii mijlocului de transport de model Mercedes 250, cu numărul caroseriei WDB1241281B718453, pe numele lui Filipciuc Natalia, inspectorul Biroului vamal Briceni Mașcov Andrei din interese personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr. 06/389 din 05.08.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 29.11.2003, în procesul vămuirii mijlocului de transport de model „Volkswagen Passat”, cu numărul caroseriei WVWZZZ1HZSW151520, pe numele lui Cocean Marcel, inspectorul Biroului vamal Briceni Mașcov Andrei din interese personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.6/569 din 31.12.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară S703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 06.12.2003, în procesul vămuirii mijlocului de transport de model Volkswagen Golf, cu numărul caroseriei WVWZZZ1HZRW411959, pe numele lui Grinco Vladimir, inspectorul Biroului vamal Briceni Mașcov Andrei din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.6/573 din 36.12.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 25.06.2003, în procesul vămuirii mijlocului de transport de model Seat Toledo, cu numărul caroseriei VSSZZZ1LZZD158164, pe numele lui Zavalii Anatolie, inspectorul Biroului vamal Briceni Mașcov Andrei din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.200 din 25.06.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 04.07.2003, în procesul vămuirii mijlocului de transport de model Mercedes 220E, cu numărul caroseriei WDB1240221J011320, pe numele lui Toderica Iosif, inspectorul Biroului vamal Briceni Mașcov Andrei din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.246 din 04.07.2003, conform

căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 24.07.2003 în procesul vămii mijlocului de transport de model Volkswagen Passat, cu numărul caroseriei WVWZZZ3AZRE098127, pe numele lui Grib Vitalie, inspectorul Biroului vamal Briceni Mașcov Andrei din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.258 din 24.07.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 06.12.2003,, în procesul vămii mijlocului de transport de model Volkswagen Passat, cu numărul caroseriei WVWZZZ31ZPE004115, pe numele lui Mosin Igor, inspectorul Biroului vamal Briceni Mașcov Andrei din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.6/579 din 06.12.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 21.11.2003, în procesul vămii mijlocului de transport de model Opel Astra, cu numărul caroseriei WOL000051P2509935, pe numele lui Mosin Igor, inspectorul Biroului vamal Briceni Mașcov Andrei din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.2/418 din 21.11.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 31.05.2003, în procesul vămii mijlocului de transport de model Honda Acord, cu numărul caroseriei 1HGCB87400A100509, pe numele lui Zavalii Anatolie, inspectorul Biroului vamal Briceni Mașcov Andrei din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.06/429 din 31.05.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 31.05.2003, în procesul vămii mijlocului de transport de model Volkswagen Passat, cu numărul caroseriei WVWZZZ3AZRE040809, pe numele lui Zavalii Anatolie, inspectorul Biroului vamal Briceni Mașcov Andrei din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.06/418 din 31.05.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 3703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 21.10.2003, în procesul vămii mijlocului de transport de model Chrysler, cu numărul caroseriei 1C4GKB5ROPU113221, pe numele lui Fefelov Andrei, inspectorul Biroului vamal Briceni Mașcov Andrei din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.06/545 din 21.10.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 01.07.2003, în procesul vămii mijlocului de transport de model Audi A6, cu numărul caroseriei WAUZZZ4 AZTN058808, pe numele lui Guțan Viorica, inspectorul Biroului vamal Briceni Mașcov Andrei din interesele personale

susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.206 din 01.07.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 25.11.2003, în procesul vămuirii mijlocului de transport de model Nissan Primera, cu numărul caroseriei JN1TDAW10U0000207, pe numele lui Leașan Vadim, inspectorul Biroului vamal Briceni Mașcov Andrei din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.06/589 din 25.11.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 14.11.2003, în procesul vămuirii mijlocului de transport de model Mercedes 250TD, cu numărul caroseriei WDB1241881F282125, pe numele lui Druc Viorel, inspectorul Biroului vamal Briceni Mașcov Andrei din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.523 din 14.11.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 01.11.2003, în procesul vămuirii mijlocului de transport de model Pontiac, cu numărul caroseriei 1GMDU0663PT304048, pe numele lui Saviuc Ana, inspectorul Biroului vamal Briceni Mașcov Andrei din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.06/695 din 11.11.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

Acțiunile respective ale lui Mașcov Andrei au fost încadrate în prevederile art.332 alin.(2) lit. a) Cod penal după indicii falsificării de către o persoană cu funcții de răspundere a documentelor oficiale din interes personal, în mod repetat.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea totală a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mașcov A. să fie condamnat în baza art. 324 alin.(1) Cod penal la 3 ani închisoare, amendă în mărime de 1000 u.c., cu privire de drepturi de a ocupa funcții de răspundere în cadrul instituțiilor publice pe un termen de 2 ani, iar în baza art.90 Cod penal, pedeapsa numită să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an; la fel, Mașcov A. să fie condamnat în baza art. 332 alin.(1) Cod penal, și în baza art.60 Cod penal, art.332 Cod de procedură penală, să fie încetat procesul penal în acest capăt de învinuire datorită expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere penală. De asemenea, a solicitat casarea încheierii din 13.05.2010, prin care s-a refuzat admiterea demersului procurorului Dulgher D. de reparare a erorii materiale, și anume în ordonanța de recunoaștere a corpurilor delictive la data întocmirii de înscris în loc de 19.02.2009, data de 19.03.2009. În motivarea apelului s-a invocat că sentința este ilegală și nefondată, vina lui Mașcov A. pe ambele capete de învinuire a fost dovedită prin probele cercetate, iar declarațiile inculpatului, prin care neagă vinovăția sa, se combat prin depozițiile martorilor și prin corpurile delictive, fiind combătute versiunile inculpatului. Concluziile instanței de judecată privind achitarea inculpatului sunt neîntemeiate și bazate pe presupuneri, este ilegală anularea de către instanța de judecată a procesului-verbal de audiere a martorului

V.Babuci din 25.02.2009 de către judecătorul de instrucție din Judecătoria Bălți, instanța de judecată a anulat probele sub formă de procese verbale de interceptare și înregistrare a comunicărilor video și audio din 20.02.2009 avute loc între Babuci V. și inculpat concomitent și înscrierile audio și video, nu are nici un temei juridic anularea de către instanță a probelor sub formă de stenograme și înregistrările audio și video a convorbirilor între martorul Babuci V. și Mașcov A., deoarece acestea au fost întocmite în conformitate cu legislația în vigoare. În opinia apelantului, erorile materiale elucidate nu pot fi puse la baza unei sentințe de achitare, este neîntemeiată anularea de către instanță a probei sub forma raportului de expertiză fizico-chimică nr. 655, 666 din 17.03.2009, deoarece corpurile delictive, care figurează pe această cauză penală, au fost recunoscute în această calitate în ordinea prevăzută de lege.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2010, a fost respins, ca nefondat, apelul și menținută sentința.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a ajuns la concluzia de achitare a lui Mașcov A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(1) Cod penal, iar probelor de învinuire prezentate instanța de fond le-a dat o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv, în coroborarea lor cu celelalte probe, nefiind stabilită în acțiunile lui Mașcov A. săvârșirea acțiunilor intenționate, ca persoană cu funcții de răspundere, privind pretinderea și primirea banilor ce nu i se cuvin în sumă de 550 dolari SUA pentru îndeplinirea unor acțiuni contrar obligațiilor sale de serviciu, instanța de fond stabilind corect că vinovăția inculpatului Mașcov Andrei nu și-a găsit confirmarea în ședința de judecată și în privința acestuia urmează de a fi pronunțată o sentință de achitare, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanța de apel a considerat juste concluziile instanței de fond, că audierea martorului Babuci Victor a avut loc cu încălcarea art. 109 alin.(4) Cod de procedură penală, fără consemnarea declarațiilor martorului conform prevederilor art. 336, 337 Cod de procedură penală, nefiind efectuată ședința judiciară și nefiind consemnate declarațiile martorului în scris de grefier ca document separat, care se anexează la procesul-verbal, și că procurorul Dulgher D. a fost împuternicit să exercite urmărirea penală în această cauză la 21.02.2009, iar acțiunile și actele procesuale efectuate pînă la această dată de ultimul sînt inadmisibile în temeiul art.94 alin.(1) pct.4), 8) Cod de procedură penală.

Referitor la învinuirea adusă lui Mașcov A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art.332 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a menționat că instanța de fond absolut temeinic a ajuns la concluzia că vinovăția lui Mașcov Andrei în săvârșirea falsului în acte publice nu și-a găsit confirmarea în ședința de judecată și inculpatul urmează a fi achitat și pe acest capăt de acuzare, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de el, instanței nefiind prezentate probe pertinente și concludente în demonstrarea vinei lui Mașcov A. în falsificarea certificatelor specialistului Centrului Expertize Independente indicate în ordonanța de punere sub învinuire.

Or, instanța de fond just a considerat că nu a fost constatat faptul că inculpatul Mașcov Andrei ar fi săvârșit falsificarea unor documente oficiale din interes material sau alt interes personal, afirmațiile aduse de învinuire că interesul personal al inculpatului Mașcov Andrei în falsificarea documentelor oficiale se exprimă în

camuflarea propriei incompetențe și favorizarea unor cetățeni la introducerea în țară a unor mijloace de transport fiind numai o părere și nu este dovedită prin careva probe.

5. În recursul declarat de procuror la 21 decembrie 2012, indicându-se temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, s-a solicițat casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei, din motiv că instanța de apel nu s-a expus în decizia pronunțată asupra argumentelor invocate de procuror în apel și, astfel, în opinia recurentului, fiind încălcate flagrant prevederile art. 414, 417 Cod procedură penală, nu a fost rezolvat fondul apelului. Astfel, în sentința de achitare emisă în privința inculpatului Mașcov Andrei instanța de judecată a dat o apreciere unilaterală probelor, punând la baza sentinței depozițiile inculpatului și selectiv depozițiile martorilor, fără a aprecia toate probele prezentate de acuzare, iar instanța de apel, ilegal, a menținut această sentință, fără a se expune asupra unui șir de argumente invocate în apel. În opinia recurentului, vinovăția lui Mașcov Andei a fost demonstrată pe deplin prin cumulul de probe administrate, cărora li s-a dat o apreciere juridică greșită.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 iulie 2011 a fost admis recursul ordinar declarat, casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel.

Instanța de recurs ordinar, în motivarea soluției sale, a indicat, că prin sentința instanței de fond s-a constatat că la urmărirea penală nu au fost întreprinse măsuri de combatere a afirmațiilor lui Mașcov Andrei (Vol. III, f.d. 291). Această constatare este declarativă și nu are ca bază materialele dosarului penal, deci, nu poate fi implementată în textul sentinței, deoarece fiind audiat în calitate de bănuit (Vol. III, f.d.53) și învinuit (Vol. III, f.d.77, 122), Mașcov A. nu a dat declarații care urmau a fi verificate.

La fel, instanța de recurs a reținut, că instanța de apel a constatat că procesul-verbal de audiere a martorului Babuci Victor din 25.02.2009 (Vol. III, f.d. 88-91) nu poate fi admis ca probă, deoarece judecătorul de instrucție nu a petrecut ședința de judecată, a audiat martorul fără participarea grefierului și a întocmit personal procesul-verbal de audiere, iar martorul nu a fost preîntâmpinat de răspundere conform art.art.312, 313 Cod penal. Însă, din materialele cauzei nu se întrevede să fi avut loc vreo verificare și constatare că procesul-verbal nominalizat să fi fost întocmit de judecătorul de instrucție.

Totodată, instanța de recurs ordinar a indicat, că instanța de apel nu s-a expus dacă constatarea este neveridică, însă face pe marginea acestei chestiuni o altă constatare – precum că procesul-verbal ar fi fost întocmit de procuror.

Astfel, a concluzionat că lipsa de motivare în documentele judiciare a constatărilor de nulitate a actului procedural echivalează cu nepronunțarea asupra motivelor invocate în apel, iar textul deciziei recurate conține și unele afirmații pripite despre nulitatea altor acte procedurale, neluându-se în considerare că nu oarecare încălcare a prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural, dar numai încălcările esențiale ale legii procesuale penale.

7. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 martie 2014 a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod

obiectiv circumstanțele cauzei și a dat o apreciere legală din punct de vedere al coroborării lor, just ajungând la concluzia privind adoptarea unei hotărâri de achitare în privința lui Mașcov A. pe ambele capete de învinuire.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar la 16 mai 2014 de către procuror, prin care, indicându-se temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei, invocând următoarele motive:

- instanța de apel, menținând sentința de achitare a primei instanțe, a indicat că audierea martorului Babuci Victor a avut loc cu încălcarea art. 109 alin.(4) Cod de procedură penală, fără consemnarea declarațiilor martorului conform prevederilor art. 336, 337 Cod de procedură penală, nefiind efectuată ședință judiciară și nefiind consemnate declarațiile martorului înscrise de greșier ca document separat, care se anexează la procesul verbal. Consideră această concluzie ca fiind lipsită de temeinicie, deoarece audierea martorului Babuci Victor a avut loc în conformitate cu legislația procesual penală cu participarea tuturor participanților la proces și cu întocmirea procesului verbal al ședinței care se păstrează la judecătorul de instrucție care a audiat martorul dat, deasemenea careva obiecții din partea participanților la proces nu au parvenit. Pentru a combate acest argument acuzatorul de stat în instanța de apel a înaintat un demers prin care a solicitat audierea în calitate de martori a judecătorului Pădurari V. și a procurorului Dulghier D. în temeiul art. 90 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală, demersul însă a fost respins ca neîntemeiat, fiind astfel încălcat dreptul acuzării de a prezenta probe. În cadrul examinării apelului, procurorul a solicitat înaintarea unei cereri de acordare a asistenței juridice prin comisie rogatorie la locul de domiciliu a martorului Babuci Victor în R. Cehă, fiind solicitată audierea acestuia de către o instanță competentă a R. Cehe, sub aspectul dacă acesta confirmă declarațiile depuse în fața judecătorului de instrucție, cererea respectivă rămânând neexecutată din motivul că documentele nu au fost traduse în limba cehă de către autoritățile din Republica Moldova și nu este responsabilitatea acuzatorului pentru aceasta;

- de asemenea, instanța de apel greșit a ajuns la concluzia, că nu sunt admise ca probe, datele care au fost obținute de către o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni de urmărire penală în cauza penală dată, întrucât procurorul Dulgher D. a fost persoana care avea dreptul să efectueze acțiuni de urmărire penală din 19.02.2009, fiind desemnat drept conducător al urmăririi penale pe cauza penală dată și conform art. 52 alin. (1) pct. 17) Cod de procedură penală, procurorul asistă la efectuarea oricărei acțiuni de urmărire penală sau o efectuează personal. Astfel, procurorul Dulgher D. ca conducător al urmăririi penale a avut dreptul la semnarea proceselor verbale de interceptare a comunicărilor din 20.02.2009. Făcând trimitere la ordonanța de retragere a cauzei penale din gestiunea DGT Nord a CCCEC în gestiunea procurorului Dulgher D. care datează cu o zi mai târziu, adică cu data de 21.02.2009, instanța de judecată nu a luat în considerație faptul, că prin această ordonanță procurorul Dulgher D. a fost desemnat pentru efectuarea nemijlocită a urmăririi penale pe cauza penală dată, însă pînă la această dată procurorul în cauză a efectuat doar conducerea urmăririi penale, fapt care nu l-a împiedicat să efectueze acțiuni de urmărire penală în conformitate cu art. 52 alin. (1) pct. 17) Cod de procedură penală;

- fiind audiat în ședința de judecată Mașcov Andrei vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (2) lit. a) Cod penal nu a recunoscut-o și a relatat, că toate

certIFICATELE specialistului Centrului Expertize Independente anexate la materialele de devamare a unităților de transport incluse în învinuire au fost puse la dispoziție de către persoanele care devamau aceste unități și el nu are nici o atribuție la aceste falsificări, însă depozițiile acestuia sunt combătute de depozițiile martorilor: Leșan Vadim, Zavalii Anatolie, Toderica Iosif.

- probele prezentate de învinuire au fost apreciate și analizate de către instanța de apel, contrar indicațiilor Curții Supreme de Justiție expuse în Hotărârea Plenului nr.10 din 24.04.2000, care stipulează că la examinarea probelor care confirmă vinovăția sau nevinovăția persoanei, în sentință se argumentează motivele admiterii sau respingerii probelor atât de învinuire cât și de apărare. În orice caz, se supun analizei toate probele examinate în ședință indiferent de faptul că sunt cuprinse în dosarul penal sau prezentate de către părți direct în ședință.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 iulie 2011, instanței de rejudecare au fost date indicații referitor la justa soluționare a cauzei, indicații care contrar prevederilor art. 436 alin(2) Cod procedură penală nu au fost executate.

9. Judecând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră, că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar la 16 mai 2014 împotriva deciziei instanței de apel din 12 martie 2014, pronunțată în ședința publică pe 16 aprilie 2014, în termen.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală (red. 27.10.2012), instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Drept temeiuri pentru recurs au fost invocate prevederile art. 427 alin.(1) pct.6), 10), 12) Cod de procedură penală, conform cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, ori faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus,

după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

9.1. Potrivit apelului declarat de către procuror (Vol. III, f.d. 303-309), criticându-se legalitatea și temeinicia sentinței, se invocă următoarele motive:

„- fiind audiat în ședința de judecată Mașcov Andrei vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (2) lit. a) Cod penal nu a recunoscut-o și a relatat, că toate certificatele specialistului Centrului Expertize Independente anexate la materialele de devamare a unităților de transport incluse în învinuire au fost puse la dispoziție de către persoanele care devamau aceste unități și el nu are nici o atribuție la aceste falsificări, însă depozițiile acestuia sunt combătute de depozițiile martorilor Leșan Vadim, Zavalii Anatolie, Toderica Iosif, care au relatat, că certificatele specialistului Centrului Expertize Independente Oaserele V. nu au fost prezentate de către ei la devamarea unităților de transport indicate în învinuire și nici nu ei au scris cereri de efectuare a unor astfel de expertize, precum și prin următoarele probe: procesul-verbal de colectare a mostrelor din 02.07.2004; procesul-verbal de percheziție din 07.07.2004 efectuat la domiciliul lui Mașcov Andrei; raportul de expertiză seria AB Nr. 000856 / 1071 din 10.09.2004; raportul de expertiză seria AA Nr. 002675/1069 din 10.08.2004; procesul-verbal de confruntare din 14.07.2004, petrecute între bănuitul Cocean M. și martorul Mașcov A.; procesul-verbal de examinare a obiectelor și documentelor din 28.03.2008; ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 28.03.2008;

- învinuirea adusă inculpatului Mașcov Andrei în baza art. 324 alin. (1) Cod penal a fost dovedită prin restul probelor acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, și anume depozițiile martorilor Babuci V., Bezbarodco V.; denunțul lui V. Babuci prin care se cere atragerea la răspundere penală a lucrătorului vamal pe nume Andrei care extorcă de la el bani în sumă de 550 dolari SUA; copia certificatului de înmatriculare a automobilului de model “RENAULT LAGUNA COMBI K56P65 2.0 16V” ; ordonanța și procesul-verbal de ridicare conform căruia de la V. Babuci a fost ridicată coala de hârtie cu inscripția “068509071 Андрей”; decizia privind controlul transiterii banilor din 19.02.2009; decizia privind efectuarea măsurilor operative de investigație din 19.02.2009; ordonanța privind efectuarea acțiunilor de urmărire penală și operative de investigație din 19.02.2009; încheierea judecătorului de instrucție, conform căreia a fost autorizată efectuarea măsurilor operative de investigație și de urmărire penală; procesul verbal de marcarea banilor din 19.02.2009; procesul verbal de înzestrare cu tehnică specială din 20.02.2009; procesul verbal de percheziție corporală a lui Mașcov A. din 20.02.2009; ordonanța și procesul verbal de ridicare din 20.02.2009; procesele verbale de înregistrare și interceptare a imaginilor și convorbirilor audio și stenogramele convorbirilor dintre Babuci V. și Mașcov A.; procesul verbal de examinare a obiectului din 28.02.2009 și fototabelul la el; raportul de expertiză fizico-chimică nr. 655, 666 din 11.03.2009; procesul verbal de examinare a obiectelor și ordonanța de recunoaștere a obiectelor drept corpuri delictive și anexarea lor la materialele cauzei penale;

- nu-și găsește suport nici versiunea inculpatului precum, că Babuci V. pe înscrierile audio nu număra banii în sumă de 550 dolari, dar 5 lei și 50 bani pentru a se achita cu cafeaua pe care a comandat-o, deoarece conform informației parvenite de la SRL „Neovil Com” cui aparține barul în care s-au întâlnit inculpatul și Babuci V., cafeaua în acest bar în luna februarie 2009 nu costa 5 lei 50 bani;

- este combătută și versiunea inculpatului despre faptul, că nu știe cum au apărut banii la el în buzunar, invocând că puteau fi puși la el în buzunar de către niște persoane necunoscute în timp ce el se afla la veceu iar scurta sa în sala barului, deoarece conform procesului verbal de marcarea a bancnotelor din 19.02.2009 conform căruia banii în sumă de 550 dolari SUA au fost marcați, iar apoi transmiși anume lui Babuci V. și nu la careva alte persoane. Ulterior acești bani au fost depistați la Mașcov A. Acest fapt demonstrează încă odată că banii au fost transmiși lui Mașcov A. anume de către Babuci V. care pînă la transmitere i-a numărat fapt confirmat prin înscrisurile audio în prezența lui Mașcov A. Astfel ultimul cu certitudine a văzut transmiterea banilor, mai mult ca atît chiar i-a primit punîndu-i în buzunar. Dacă Mașcov A. nu ar fi știut despre faptul că are bani în buzunar, atunci cum a putut el oare numi suma concretă și anume 550 dolari SUA în momentul cînd lucrătorii CCCEC îl percheziționau întrebîndu-l cîți bani a primit. Putea oare Mașcov A. la momentul reținerii explica că banii i-a primit pentru a-i transmite unei alte persoane fiind rugat de Babuci V., dacă cum menționează Mașcov A. el nici nu știa despre prezența acestora la el în buzunar?;

- o altă probă care combate această versiune a inculpatului prezența depunerilor de substanță specială pe mîinile inculpatului identică cu substanță cu care au fost prelucrate bancnotele în sumă de 550 dolari SUA, conform raportului de expertiză nr. 655, 666 din 11.03.2009. În urma examinării înregistrărilor video a convorbirilor între inculpat și martorul Babuci V. la 20.02.2009 se vede cu certitudine că la momentul întîlnirii cu Babuci V., Mașcov A. stătea așezat pe scaun fiind îmbrăcat în scurtă și la momentul întîlnirii ei nu s-au salutat prin strîngere de mîini. Astfel, dacă inculpatul susține că nu știe cum au apărut banii în buzunar la el, atunci cum poate fi explicat faptul prezenței substanțelor speciale pe mîinile inculpatului?;

- este neîntemeiată și bazată pe presupuneri concluzia instanței referitor la faptul că Babuci V., aflînd de la prietena sa pe care a sunat-o la telefon că inspectorul vamal Mașcov A. încearcă să-l înșele, a renunțat de la introducerea automobilului în țară, întrucît din depozițiile lui Babuci V., nici din alte materiale ale cauzei penale nu reiese concluzia făcută de instanță, ci din contra aflînd de la prietena sa care are studii juridice că aceasta poate fi o înșelăciune și în cele din urmă el, adică Babuci V., poate fi coparticipant la acțiuni de introducere în țară prin contrabandă a automobilului său, fiindu-i frică să aibă neînțelegeri cu legea, s-a adresat la DGT Nord a CCCEC cu denunț referitor la acțiunile ilegale ale inculpatului;

- este absolut ilegală anularea de către instanța de judecată a unei astfel de probe cum ar fi procesul verbal de audiere a martorului Babuci V. din 25.02.2009 de către judecătorul de instrucție din cadrul judecătoriei mun. Bălți. Drept motiv de anulare instanța de judecată a invocat faptul, că audierea a avut loc cu încălcarea art. 109 alin. (4) Cod de procedură penală, fără desfășurarea ședinței de judecată și fără întocmirea procesului verbal al ședinței. Aceste concluzii sunt lipsite de temeinicie, deoarece această audiere a avut loc în conformitate cu legislația procesual penală cu participarea tuturor participanților la proces și cu întocmirea procesului verbal al ședinței care se păstrează la judecătorul de instrucție care a audiat martorul dat;

- instanța de apel a anulat probele sub formă de procese verbale de interceptare și înregistrare a comunicărilor video și audio din 20.02.2009 avute loc între Babuci V. și inculpat, concomitent și înscrisurile audio și video. Anularea acestora a fost motivată prin faptul, că procurorul Dulgher D. a semnat aceste procese verbale, neavînd însă

dreptul să le semneze, deoarece ordonanța de retragere a cauzei penale în procedura de exercitare a urmăririi penale a procurorului Dulgher D. datează cu 21.02.2009. Această concluzie a instanței deasemenea nu este corectă deoarece conform art. 94 alin. (4) Cod de procedură penală nu sunt admise ca probe datele care au fost obținute de către o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni de urmărire penală în cauza penală dată. În această ordine, procurorul Dulgher D. a fost persoana care avea dreptul să efectueze acțiuni de urmărire penală, deoarece din 19.02.2009 a fost desemnat drept conducător al urmăririi penale pe cauza penală dată și conform art. 52 alin. (1) pct. 17) Cod de procedură penală, procurorul asistă la efectuarea oricărei acțiuni de urmărire penală sau o efectuează personal. Astfel procurorul Dulgher D. ca conducător al urmăririi penale a avut dreptul la semnarea proceselor verbale de interceptare a comunicărilor din 20.02.2009. Făcînd trimitere la ordonanța de retragere a cauzei penale din gestiunea DGT Nord a CCCEC în gestiunea procurorului Dulgher D. care datează o zi mai tîrziu adică cu 21.02.2009, instanța de judecată nu a luat în considerație faptul, că prin această ordonanță procurorul Dulgher D. a fost desemnat pentru **efectuarea nemijlocită a urmăririi penale** pe cauza penală dată, însă pînă la această dată procurorul în cauză a efectuat **doar conducerea urmăririi penale**, fapt care nu l-a împiedicat să efectueze acțiuni de urmărire penală în conformitate cu art. 52 alin. (1) pct. 17) Cod de procedură penală.

Este de menționat și faptul, că reieșind din conținutul sentinței, al treilea aliniat, procesele verbale de interceptare și înregistrare a comunicărilor audio video datează cu 20.09.2009, iar apoi cu data de 20.02.2010, cu toate că aceste documente procesuale au fost întocmite la 20.02.2009. Astfel, nu este clar care procese verbale au fost anulate ca probe de către instanță;

- o altă greșeală comisă de către instanță este indicarea în sentință a faptului că procesul verbal de examinare a obiectelor datează cu data de 19.02.2009, deoarece în realitate acest document procesual datează cu 19.03.2009.

În cadrul examinării cauzei date, s-a stabilit o eroare materială și anume în ordonanța de recunoaștere a corpurilor delictive și anexarea acestora la materialele cauzei penale a fost înscrisă data întocmirii 19.02.2009 în loc de 19.03.2009. Aceasta este o eroare evidentă deoarece procesul verbal de examinare a obiectelor care este o acțiune premergătoare recunoașterii obiectelor în calitate de corpuri delictive datează cu 19.03.2009, astfel și ordonanța de recunoaștere a obiectelor în calitate de corpuri delictive real a fost întocmită la 19.03.2009. La 13.05.2010 de către acuzatorul de stat a fost înaintat un demers privind repararea erorilor materiale și anume în ordonanța de recunoaștere a corpurilor delictive să fie înscrisă în loc de 19.02.2009, data de 19.03.2009 cînd real a fost întocmit acest document, însă instanța de judecată prin încheiere a respins demersul în cauză, care la moment este atacat împreună cu sentința;

- nu are nici un temei juridic nici anularea de către instanța de judecată a probelor sub formă de stenograme și înregistrările audio și video a convorbirilor între martorul Babuci V. și inculpatul Mașcov A., deoarece acestea au fost întocmite reieșind din motivele invocate mai sus în conformitate cu legislația în vigoare;

- indicarea de către instanță a unor omisiuni cum ar fi lipsa unei cifre din seria și numărul unei bancnote cu nominalul a 50 dolari SUA înscrisă în procesul verbal al percheziției lui Mașcov A., inscripția „Casetă video compactă de model TDK Hi8 MP 90” cu înregistrările video operative a convorbirii avute loc la 20.02.2009 între Babuci V. și Mașcov A., cu toate, că în pachet se afla caseta cu înregistrările percheziției

corporale, nu sunt altceva decât niște greșeli mecanice, iar amplasarea casetei cu percheziția corporală în pachetul cu inscripția „Casetă video compactă de model TDK Hi8 MP 90” cu înregistrările video operative a convorbirii avute loc la 20.02.2009 între Babuci V. și Mașcov A., poate fi și rezultatul unei neatenții în procesul examinării în judecată a acestor înscrisuri video și audio și apoi a amplasării casetelor examinate în plicuri cu sigilarea ulterioară a acestora.

Necătfînd la aceasta erorile materiale elucidate nu pot fi puse la baza unei sentințe de achitare;

- deasemenea este absolut neîntemeiată și anularea de către instanță a probei sub forma raportului de expertiză fizico-chimică nr. 655, 666 din 17.03.2009, deoarece corpurile delictuale care figurează pe această cauză penală au fost recunoscute în această calitate în ordinea prevăzută de lege”.

Anume asupra acestor motive invocate în apel de către procuror, instanța de apel nu s-a pronunțat sau s-a pronunțat superficial, fără argumentarea cuvenită.

9.2. Conform prevederilor art.436 alin.(1) Cod de procedură penală, procedura de rejudecare a cauzei, după casarea hotărîrii în recurs, se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei.

Conform alin. (2) al aceluiași articol, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului ordinar.

Colegiul lărgit constată că aceste prevederi obligatorii ale legii procesuale penale nu au fost respectate la rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

În acest sens se menționează, că prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2010 a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința, invocîndu-se că prima instanță prin sentința sa corect l-a achitat pe Mașcov Andrei Veaceslav de sub învinuirea de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și de sub învinuirea de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(2) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

Ulterior, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 iulie 2011 a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel.

Astfel, prin decizia instanței de recurs ordinar din 12 iulie 2011, fiind dispusă rejudecarea cauzei, s-a invocat:

„Prin sentința se constată că la urmărirea penală nu au fost întreprinse măsuri de combatere a afirmațiilor lui Mașcov Andrei (v.3, f.291). Această constatare este declarativă și nu are ca bază materialele dosarului penal, deci, nu poate fi implementată în textul sentinței, deoarece fiind audiat în calitate de bănuit (Vol. III, f.d. 53) și învinuit (Vol. III, f.d. 76, 122), Mașcov A. nu a dat declarații care urmau a fi verificate.

La fel, instanța a constatat că procesul-verbal de audiere a martorului Babuci Victor din 25.02.2009 (f.88-91 v.3) nu poate fi admis ca probă, deoarece judecătorul de instrucție nu a petrecut ședința de judecată, a audiat martorul fără participarea grefierului și a întocmit personal procesul-verbal de audiere, iar martorul nu a fost preîntîmpinat de răspundere conform art. 312, 313 Cod penal.

Însă, din materialele cauzei nu se întrevide să fi avut loc vreo verificare și constatare că procesul-verbal nominalizat să fi fost întocmit de judecătorul de instrucție.

Instanța de apel nu s-a expus dacă constatarea este neveridică, însă face pe marginea acestei chestiuni o altă constatare – precum că procesul-verbal ar fi fost întocmit de procuror.

Lipsa de motivare în documentele judiciare a constatărilor de nulitate a actului procedural echivalează cu nepronunțarea asupra motivelor invocate în apel.

Textul deciziei recurate conține și unele afirmații pripite despre nulitatea altor acte procedurale, neluându-se în considerare că nu oarecare încălcare a prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural, dar numai încălcările esențiale ale legii procesuale penale".

În pct. 6 al deciziei instanței de recurs din 12 iulie 2011 (Vol. IV, f.d. 37-38) sunt date indicații instanței de apel la rejudecare, unde se regăsește și verificarea motivelor apelului declarat de procuror referitor la neadmiterea de către instanța de apel a procesului verbal de audiere a martorului Babuci Victor din 25 februarie 2009 în calitate de probă, precum și faptul că textul deciziei instanței de apel din 20 octombrie 2010 cuprinde unele afirmații pripite despre nulitatea altor acte procedurale, neluându-se în considerare că nu oarecare încălcare a prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural, dar numai încălcările esențiale ale legii procesuale penale.

Rejudecând cauza, Colegiului penal al Curții de Apel Bălți prin decizia sa din 12 martie 2014, a respins, ca nefondat, apelul procurorului, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În acest sens, Colegiul lărgit constată că instanța de apel, rejudecând cauza a rămas la aceeași concluzie care a existat pînă la soluționarea recursului, și necătfînd la cele menționate, a adoptat o soluție de menținere a sentinței, prin care Mașcov Andrei a fost achitat de sub învinuirea de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și de sub învinuirea de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(2) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de către inculpat.

Procedând în asemenea mod, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ceea ce constituie temei pentru recurs prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Instanța de apel, rejudecând cauza și menținînd achitarea lui Mașcov A. în comiterea infracțiunilor imputate și-a motivate soluția prin faptul că acuzatorul de stat nu a prezentat probe care ar confirma incontestabil vinovăția acestuia, denaturînd esența probelor menționate în apelul declarat de către procuror (Vol. III, f.d. 303-309), astfel, evident au fost încălcate prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii.

Mai mult, deși instanța de recurs, prin decizia sa din 12 iulie 2011 a menționat, că din materialele cauzei nu se întrevide să fi avut loc vreo verificare și constatare de către instanța de apel precum că procesul-verbal verbal de audiere a martorului Babuci Victor din 25 februarie 2009 să fi fost întocmit de judecătorul de instrucție, însă face pe marginea acestei chestiuni o altă constatare – precum că procesul-verbal ar fi fost întocmit de procuror.

În acest sens, instanța de apel, după rejudecare, relevă că „ astfel soluția instanței referitor la învinuirea adusă lui Mașcov A. conform art. 324 alin. (1) Cod penal se bazează pe declarațiile inculpatului, care a negat vinovăția sa în fapta incriminată, totodată instanța de fond corect a dat apreciere declarațiilor martorului Babuci Victor din 25.02.2009 considerînd, că audierea martorului a avut loc cu încălcarea art. 109 alin. (4) Cod de procedură penală, fără consemnarea declarațiilor martorului conform prevederilor art.336, 337 Cod de procedură penală, nefiind efectuată ședința judiciară și nefiind consemnate declarațiile martorului în scris de greșier ca document separat, care se anexează la procesul-verbal.

Instanța de apel menționează în sensul dat, că procesul verbal de audiere este scris de procurorul Dulgher D., cu derogare de la prevederile legale prevăzute de procedura penală referitor la modul de audiere a martorului prevăzute în art. 109 alin. (3), (4) Cod de procedură penală, astfel instanța de fond în prezența încălcărilor date corect a conchis că procesul-verbal dat nu poate fi admis ca probă și pus la baza unei sentințe de condamnare”.

În asemenea circumstanțe, Colegiul lărgit reține că instanța de apel a ignorat indicațiile instanței de recurs în acest sens, neexpunîndu-se asupra faptului, dacă au fost sau nu încălcate esențial prevederile art. 109 Cod de procedură penală, care stipulează, că consemnarea declarațiilor martorului se efectuează în condițiile art.260 și 261 sau, după caz, în condițiile art.336 și 337, și în caz că au fost încălcate aceste prevederi legale care reglementează desfășurarea procesului penal, dacă atrag sau nu nulitatea procesului-verbal de audiere a martorului Babuci Victor din 25 februarie 2009. De asemenea, nu s-a expus argumentat instanța de apel nici asupra neadmiterii în calitate de probe a procesului-verbal de confirmare a înregistrărilor de imagini din 20 februarie 2009, procesului-verbal de confirmare a interceptării și înregistrării comunicărilor din 20 februarie 2009 întocmite de către procurorul Dulgher D., invocînd doar că au fost încălcate împuternicirile acestuia în cadrul procesului penal, nefiind studiată în ședința de judecată chestiunea împuternicirilor procurorului Dulgher D., prin interogarea procurorului ierarhic superior sau altor persoane oficiale, pentru a elimina neclaritățile.

Sub acest aspect instanța de recurs reține, că instanța de apel rejudecînd cauza, n-a respectat prevederile art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, care sînt obligatorii pentru instanța ce rejudecă cauza, astfel că aceasta n-a îndeplinit indicațiile instanței de recurs și, astfel, recursul procurorului urmează a fi admis.

Colegiul penal lărgit consideră, că erorile comise nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece aceasta nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale penale la pronunțarea hotărîrii judecătorești.

Colegiul penal lărgit mai invocă că procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, iar instanțele judecătorești au obligația de a înfăptui real justiția prin efectuarea tuturor acțiunilor posibile pentru a afla adevărul și a pedepsi potrivit vinovăției persoana care a săvîrșit infracțiuni sau a achita persoana nevinovată. În speța dată, instanțele judecătorești au adoptat hotărîri pripite, fără a se expune asupra tuturor motivelor relevante, ce nu poate fi menținut.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă obligatoriu de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să

execute indicațiile instanței de recurs, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, și ținând cont de motivele casării deciziei atacate să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Pasat Liliana, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 martie 2014, în cauza penală privindu-l pe **Mașcov Andrei Veaceslav**, cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată la 09 decembrie 2014.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Alerguș Constantin

Moraru Petru